

har sikket Udfigt til, at Dyret enten vil dø eller være sygt i meget lang Tid, nu kan faae det slaaget ned og faae en Erstatning af $\frac{2}{3}$ af dets Værdi, tror jeg, at det er en passende Erstatning. Den ærede Ordfører for Flertallet (S. Sørensen) nævnte, at det skulde fremme Anmeldelsespligten, naar Erstatningen blev sat op til $\frac{4}{5}$, men det tror jeg aldeles ikke, og jeg mener, at det er aldeles overflødigt at fremme den paa denne Maade. Thi naar Folk vide, at der er sikker Udfigt til, at deres Dyr dør, naar det ikke slaas ned, skulle de nok gjøre Anmeldelse, naar de derved kunne opnaae at faae en Erstatning af $\frac{2}{3}$. Jeg maa ogsaa sige, at der er saa meget mindre Grund til at fastsætte denne Erstatning saa overordentlig høi, som det er en bekjendt Sag, at de Taxationer, der finde Sted for Nieblirket ved nogle af Netten udmeldte Maand, ere altid meget høie. Jeg tror derfor, at Bedkommende kan være meget vel tjent med at faae $\frac{2}{3}$ af Taxationsværdien. Da Sagen var til 1ste Behandling i Hjør, gjorde jeg netop opmærksom paa, at Taxationerne ere altid høie, og jeg henstillede, om det ikke vilde være rigtigt at bestemme, at baade det Offentlige og de Private skulle kunne forlange en Overtaxation. Men det fandt ikke Medhold hverken hos den høitærede Minister eller hos den største Del af Thinget, fordi man mente, at det gjaldt om at handle hurtig i saadanne Tilfælde. Jeg har derfor ikke stillet noget Ændringsforslag til denne Behandling i den Retning, da jeg ikke antog, at det vilde kunne blive vedtaget. Men jeg kan kun beklage, at man ikke vil gaa ind derpaa, da jeg er vis paa, at den Omstændighed, at der ikke bliver Tale om nogen Overtaxation, vil sive til offentlige Kasser. — Dernæst er der stillet et Ændringsforslag af Flertallet, som gaar ud paa, at Erstatningen helt skal udredes af Statskassen. Efter den nugældende Lov udreder Statskassen Halvdelen, og det er bibeholdt i Lovforslaget. Mindretallet har ikke kunnet slutte sig til Flertallets Forslag, idet vi mene, at det er billigt, at den Kreds, hvor Sygdommen er, kommer til at udrede en Del af Omkostningerne, da den har speciel Interesse af at faae Sygdommen udryddet. Dernæst tro vi, at naar Kredsen betaler en Andel, vil Erstatningen ikke blive sat altfor urimelig høit. Derimod vil Mindretallet nok gaa med til, at Statskassen udreder en større Sum end Halvdelen, nemlig $\frac{2}{3}$, da Udgifterne for Amtsrepartitionsfonden og Røbstæderne blive ikke saa lidt forholdede ved denne Lov, hvorefter der ogsaa vil kunne nedslaas for Svinedifteritis, for Milbrand og Rosen. I For-

bindelse hermed skal jeg gjøre opmærksom paa, at efter § 16 i Lovforslaget vil der ogsaa komme en hel Del Udgifter til. Jeg tror derfor, at det er billigt, at $\frac{2}{3}$ af Erstatningen betales af Statskassen og ikke Halvdelen, som det er foreslaaget i Lovforslaget. — Et tredje Punkt af Flertallets Forslag, jeg skal gjøre opmærksom paa, er det, der er stillet til § 12, 2det Stykke, hvor der staar: „Hingste, Tyre og Orner, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning, skulle hvert Aar paa Gierens Bekostning underkastes et Sundhedssestersyn“. Jeg skal ikke lægge videre Vægt paa, at denne Bestemmelse udgaar for Orners Bedkommende, men for Tyres Bedkommende tror jeg, at det er aldeles nødvendigt at beholde Bestemmelsen, da vi i denne Lov have faaet Bestemmelser ind om Tuberkulose; det er da naturligt, at Tyre, der ligeaa vel som Køer kunne angribes af Tuberkulose, blive undersøgte hvert Aar. Den ærede Ordfører for Flertallet gjorde opmærksom paa, at naar man først har den Bestemmelse, at Undersøgelse sker 2 Gange om Aaret, er det ikke nødvendigt. Det kan jeg give ham Ret i, men man veed ikke, om det kommer, og saalænge vi ikke have en Bestemmelse om Undersøgelse 2 Gange aarlig, skulle vi holde paa, at de Private skulle lade Tyrene undersøge hvert Aar navnlig af Hensyn til Tuberkulosen, som man i de senere Aar har saa megen Frygt for. — Det væsentligste Punkt, hvor Mindretallet er uenigt med Flertallet, angaar Tuberkulose. Det følger naturligvis af sig selv, at Mindretallet, hvortil jeg for Resten alene hører i dette Tilfælde, er fuldstændig enigt med Flertallet i, at efter den Udbredelse, Tuberkulosen har faaet i de senere Aar, er der al mulig Grund baade for Private og for det Offentlige til at træffe Foranstaltninger, hvorved denne Sygdom kan hæves. Jeg har derfor ikke Noget som helst imod, at der ogsaa fra det Offentliges Side ydes Pengeoffre, f. Ex. med Hensyn til Dyr lægeundersøgelser, saaledes at de i rigt Maal kunne finde Sted. Men min Betænkelse er egentlig kun ved Ændringsforslag Nr. 18, hvori der staar, at naar Foreningerne, foruden at opfylde ovennævnte Betingelser, tillige erstatte Gieren $\frac{2}{3}$ af tuberkulose Dyrs for Nedslagningen tagerede Salgsværdi, da godtgjør Statskassen disse Foreninger Halvdelen af de saaledes aarlig havte Udgifter. Jeg mener, at disse Udgifter ville kunne blive meget betydelige, og at altfaa Statskassen vil blive særdeles behyrdet, og jeg mener, at man ikke kan gaa til denne Udvei, saa længe det ikke er konstateret, at man ikke paa andre Maader kan faae Vægt med Sygdommen eller i alt Fald